

30. Формування психолого-педагогічної компетентності викладачів : тренінг-курс для викладачів університету / Л. О. Савенкова, Г. М. Романова, М. В. Артюшина та ін. – К. : КНЕУ, 2011. – 390 с.
31. Ушинський К. Д. Людина як предмет виховання / К. Д. Ушинський // Твори : в 6 т. – К., 1952. – Т. 4. – С. 63–64.

Майборода В.К. Уточнення й ідентифікація компетентностей науково-педагогічних працівників

Анотація. У статті уточнено й ідентифіковано професійні компетентності викладачів вищої школи. Доведено, що інноваційно-акмеологічні компетентності є пріоритетними для розвитку досліджуваного феномену. **Ключові слова:** акмеологія, інноваційно-акмеологічні компетентності, викладач ВНЗ, цінності, особистість.

Майборода В.К. Уточнение и идентификация компетентностей научно-педагогических работников

Аннотация. В статье уточнены и идентифицированы профессиональные компетентности педагога, задействованного в системе высшего образования. Доказано, что инновационно-акмеологические компетентности являются приоритетными для развития исследуемого феномена. **Ключевые слова:** акмеология, инновационно-акмеологические компетентности, преподаватель ВУЗа, ценности, личность.

Majboroda V. Specification and identification of competencies of scientific and pedagogical staff

Annotation. The article is devoted to the investigation of the acmeological conditions influence on the development of the psychological and pedagogical culture of the pedagogue involved in the system of higher education. It was proved in the article that acmeological conditions are the most influential for the formation of the investigated phenomenon, their content and influence were characterized. **Key words:** acmeology, innovation-acmeological competency, University teacher, values, personality.

ОНКОВИЧ Г.В.,

Інститут вищої освіти НАПН України,
м. Київ

УДК 378.1

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ МЕДІАСФЕРИ В УКРАЇНІ

Бути журналістом сьогодні - і престижно, і модно. В Україні нині журналістів готують 39 вищих навчальних закладів, - свідчить голова Науково - методичної комісії з журналістики та інформації при Міністерстві освіти і науки України. директор Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка В.В. Різун. У 2011 році в Україні діяв 51 навчальний заклад, де готували фахівців у галузі освіти за напрямом "Журналістика та інформація". У зв'язку з включенням журналістикознавства, бібліотекознавства, архівознавства та інших наук до галузі «Соціальні комунікації» перед представниками цих наук виникли нові проблеми, пов'язані зі зміною методологічних підходів. Сюди входить підготовка журналістів, видавців і редакторів, рекламистів і фахівців зі зв'язків із громадськістю. Загальний ліцензований обсяг у галузі журналістики та інформації на рівні бакалаврських програм становив 7032 людини, з журналістики - 3792 людини [11].

Національний університет „Києво -Могиланська академія” (НаУКМА) [19] та Український католицький університет (УКУ) [18] у Львові, як експеримент, мають тільки магістратуру з журналістики, куди приймають випускників бакалаврату різних спеціальностей. Нині все частіше говорять про своєрідне "перезавантаження" журналістської освіти, тож сьогодні можна проаналізувати перший досвід роботи магістерських програм з журналістики та медіакомунікації, для яких наявність бакалаврського профільного диплома не обов'язкова. Можливо, ці приклади - свідчення такого перезавантаження.

В останні роки кілька університетів почали підготовку фахівців у галузі освіти за напрямом "Специфічні категорії" для підготовки магістрів з медіакомунікацій. У цього виду магістратури відсутній профільний бакалаврат.

У даній статті ми зупинимося на нових підходах у медіаосвіті саме майбутніх професіоналів - журналістів, які навчаються за магістерськими програмами. В Україні це - напрям "Соціальні комунікації". Ці комунікації, - відзначає директор Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка В.В.Різун, - соціально марковані, тому що припускають взаємодію з соціально визначеними групами людей. Соціальні комунікації утворюються за законами спілкування, але, як і будь-які технологічні предмети, припускають використання наукових знань про спілкування і про все, що використовується для організації суспільно-комунікаційної справи [12].

Незважаючи на те, що випускників журфаків в Україні більше, ніж потрібно ринку, кваліфікованих кадрів однак не вистачає. Підготовкою фахівців займаються громадські організації, видавці періодичної преси, асоціації телерадіомовників, які проводять курси та тренінги з підвищення кваліфікації. Ще один шлях у журналістику - редакційні школи, де різними способами доводять професійний рівень молодих журналістів за своїми стандартами. Наш інтерес у цій статті обмежений специфікою підготовки магістрів. І йтиметься про професійно-орієнтовану медіаосвіту тих, для кого вона - найвищий ступінь саме професійної підготовки для роботи в масовокомунікаційному спектрі соціуму.

Нагадаємо кілька фактів з історії підготовки журналістів. Як зазначає Велика Радянська Енциклопедія, в дореволюційній Росії не було вишів, де б їх готували. Журналістська освіта як самостійна галузь освіти виникла в перші роки радянської влади [2]. Підходи до підготовки фахівців для медіагалузі в Росії та Україні упродовж багатьох десятиліть радянського періоду практично збігалися [13]. Багато спільного мали ці медіаосвітні заняття для тих, хто цікавився створенням медіатекстів або кінопродуктів, які часто залежали від ентузіазму конкретних педагогів. Як зазначає О. В. Федоров, в теорії та методиці домінували естетичний і практичний підходи. Крім гуртків, факультативів (естетичний підхід) і кіно/фото/відеостудій, шкільних та вишівських самодіяльних газет і журналів (практичний підхід), медіаосвіта розвивалася і в інтегрованому варіанті - в рамках таких обов'язкових дисциплін, як література, історія, російська, українська та іноземні мови [15].

У 1918 - 1921 рр. підготовка працівників друку здійснювалася на курсах при Комуністичному університеті ім.Я.Свердлова і в Російському телеграфному агенстві (РОСТА). У 30-ті роки в Москві, Ленінграді, Харкові, Мінську, Алма-Аті, Свердловську та Куйбишеві було організовано Комуністичні інститути журналістики, які наприкінці 30-х років були закриті, деякі - реорганізовані у відділення при філологічних факультетах. Наприкінці 40-х років у ряді університетів було створено газетні відділення, а в 50 -ті - 60 -ті роки - факультети журналістики. У 1971/72 навчальному році, наприклад, факультети журналістики були у Московському, Ленінградському, Київському, Львівському, Уральському (Свердловськ), Білоруському (Мінськ), Казахському (Алма-Ата), Азербайджанському (Баку), Ташкентському університетах, відділення журналістики - у Вільнюському, Воронежському, Далекосхідному (Владивосток), Іркутському, Казанському, Латвійському (Рига), Ростовському, Тбіліському і Томському університетах, спеціалізації - в Єреванському і Таджикиському (Душанбе) університетах. Вища журналістська освіта передбачала п'ятирічне навчання. Майбутні журналісти вивчали суспільні, економічні та філологічні дисципліни, а також спеціальні та прикладні [2].

Преса досі залишається невід'ємним атрибутом сучасного життя, виконуючи важливу суспільну місію, і, як стверджують деякі експерти, у газетярів є всі підстави дивитися в майбутнє з оптимізмом, хоча ХХ століття дало пресі кількох конкурентів: спочатку - радіо, потім - телебачення, а тепер ще й Інтернет. Тиражі газет у цей період різко впали, істотно скоротилися доходи від реклами. Одночасно на зміну бізнес-активів окремих видань прийшли великі медіакомпанії, які зосередили у своїх руках всю мережу ЗМІ відразу в декількох країнах [9]. Тим не менш, деякі аналітики вважають, що незабаром академічна освіта журналіста може остаточно перестати бути потрібною. Однак В.В.Різун зазначає: „Історія підказує, що на відміну від конкретних речей, журналістика не має статичної дефініції і не може мати, бо вона суспільно заангажована, вона є похідною від суспільства і залежить від складників суспільного розвитку, як функція від аргументів. Ось чому в різні історичні періоди, навіть у різні короткі проміжки соціального часу, визначення журналістики й журналіста може мінятися або в поняттях журналістики й журналіста можуть актуалізуватися різні їхні атрибути. Так, те, що журналістика в радянський час була "колективним організатором і пропагандистом", цілком відповідало часові й її призначенню. У наш час ці атрибути поняття деактуалізувалися. По-перше, за ними закріпилася чітка асоціація з поняттям комуністичної ідеології, її ролі. По-друге, нове українське суспільство вимагає від журналістики інших підходів до суспільного життя, інших акцентів у роботі журналіста. Але деактуалізація атрибутів поняття зовсім не означає, що зникли й самі ознаки явища, які були відображені в понятті" [11].

Сьогодні в Україні багато вищих навчальних закладів готують журналістів, проте мало де "журналістську освіту спрямовано в позитивну, з професійної точки зору, сторону". Це - думка президента Києво-Могилянської академії Сергія Квіта [4]. Свого часу такий варіант обрала Німеччина. Шлях потрапити в журналістику через університет - не серед пріоритетних для майбутніх німецьких журналістів, зазначає він. І якщо вищі навчальні заклади не запропонують адекватну систему підготовки фахівців за медійними спеціальностями, то українські ЗМІ "можуть махнути рукою на університетську журналістську освіту". «Вже сьогодні наші медіа з великою іронією ставляться до випускників журфаків, - зазначив С.Квіт під час зустрічі зі студентами Школи журналістики Українського католицького університету. - Подекуди університети не вийшли за межі філологічного офіціозу, кадрів для викладання немає, все відбувається в карикатурний образ». Філологічну основу, за його словами, підготовка журналістів мала за часів СРСР, і в цьому навіть був свій сенс. Тоді освіта вважалася частиною підготовки бійців пропагандистського фронту, які повинні були розмовляти мовою республіки, в якій вони вчилися. Тому визначальною складовою програми підготовки журналістів, наприклад, у вузах УРСР була українська філологія. Однак сьогодні філологічні основи є концептуально неправильними, переконаний Сергій Квіт.

При відкритті Могилянської школи журналістики концепція була такою: має бути магістерська програма з журналістики без бакалаврської основи. В Могилянці прагли відірвати навчання журналістів від філології [19]. І тут не обійшлося без конфлікту, адже магістратура - це свого роду перший крок у науку, а в НаУКМА вирішили зробити ставку на практичну журналістику. І цей хід приніс свої плоди - практично всі випускники Школи журналістики працевлаштовані за фахом або в наближених до журналістики сферах.

Президент Києво-Могилянської академії вважає, що в цьому також заслуга системи *liberal arts education*, яка дозволяє відбирати на програму найбільш мотивованих студентів. Ця система дозволяє студенту самому вибирати і змінювати траєкторію навчання, наприклад, за допомогою «перехресного вступу», коли бакалавр за спеціальністю «економіка» може вступати в магістратуру за спеціальністю «журналістика». «Студентам необхідна атмосфера вибору. Тому що людина, яка закінчує школу, має лише одну перспективу своєї кар'єри. Але в університеті ця перспектива міняється, і людина підшукує те, що їй дійсно потрібно, про що вона не мала уявлення, коли закінчувала школу», - пояснював президент НаУКМА.

Могилянська школа журналістики (МШЖ) [19] використовує західні освітні стандарти. «Не тому, що ми когось копіюємо, а тому, що немає сенсу проходити той шлях, який вже хтось пройшов з нуля. Ми працюємо

за британським зразком», - наголошує президент Національного університету "Києво-Могилянська академія". Незалежно від попередньої освіти, для зарахування до МШЖ абітурієнт повинен знати іноземну мову. «У сучасному світі немає ніяких внутрішніх ринків. Є тільки один глобальний ринок, в якому ми або беремо участь, або не беремо. Ми можемо брати участь у глобальній конкуренції тільки якщо інтегруємося », - зазначає Сергій Квіт.

Школа журналістики Українського католицького університету у Львові була створена в 2011 році і в чомусь успадкувала досвід Могилянки. Її метою було ввести в Україні європейську модель підготовки магістрів - журналістів на основі синтезу журналістського фаху з базовою освітою з гуманітарних та соціально-економічних наук [18].

Серед вишів, що почали підготовку фахівців у галузі освіти за напрямом "Специфічні категорії" для підготовки магістрів з медіакомунікацій, - Харківський національний університет (ХНУ) [17] імені В.Каразіна та Український католицький університет. Саме Каразінський університет ініціював відкриття нової в Україні спеціальності «Медіакомунікації» - аналога програм з Media & Communication Studies в західних університетах. На важливості цього напрямку освіти неодноразово акцентували увагу медіафахівці України, однак без допомоги, підтримки та участі багатьох зацікавлених осіб у галузі медіа було б неможливо запустити успішний каразінський науково-освітній проект, ініціатором якого стала завідувачка кафедри медіакомунікацій, доктор філософських наук, професор Л. В.Стародубцева [1].

У травні 2009 року в ХНУ групою українських медіадослідників було розроблено Програму проведення незвичайного науково-освітнього експерименту. Його метою, зазначалося у Програмі, було введення до Переліку напрямів та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями, а саме за освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр", нової спеціальності - "Медіакомунікації". Досягнення цієї мети передбачало необхідність постановки та вирішення ряду завдань.

Експеримент було розраховано на чотири роки, але вже через рік практично всі його завдання було виконано. Колектив нової кафедри медіакомунікацій розробив пакет необхідних документів, серед яких - навчальні плани, освітньо-професійна програма, освітньо-кваліфікаційна характеристика, робочі програми нормативних і вибіркового навчальних курсів для підготовки магістрів за спеціальністю «Медіакомунікації», а також провів перший набір студентів за цією магістерською програмою. Зусиллями керівництва Каразінського університету та колективу кафедри медіакомунікацій уже в серпні 2010 року Постановою Кабінету Міністрів України спеціальність було введено до Переліку напрямів та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційним рівнем "магістр". У вересні - жовтні 2010 року пройшла виробнича практика медіамагістрантів у п'яти провідних медіазакладах: телеканалах та інформгентствах міста, а в грудні того ж року відбувся перший в Україні захист індивідуальних медіапроектів випускників експериментальної магістерської програми.

Уподовж 2011-2012 років колектив кафедри розробив і видав серію з 12 навчальних посібників з основних курсів магістерської програми. У 2011 році Університет отримав ліцензію на підготовку магістрів за цією спеціальністю, а в 2012-2013 роках спеціальність була акредитована [1].

Сфери професійної діяльності випускників кафедри: системи ЗМІ (теле- та інтернеткомунікації та ін.); інформаційні агенції; консалтингові фірми; центри медіааналітики та медіаекспертизи; органи державного та муніципального управління; PR та рекламні агенції; установи публічної сфери.

Принципові інновації магістратури: можливості реалізації навчальних авторських проектів у медіасфері; використання у навчальному процесі інтерактивних мультимедійних технологій; майстер-класи фахівців з медіа; практикуми в медіазакладах (телеканали, відеоканали, інформаційні агенції та под.) [17].

Нині харківська кафедра, створена в 2009 році для підготовки студентів за магістерською програмою «Медіакомунікації», веде навчання за такими основними напрямками: медіатеорія, мас-медіакомунікації; інтернет- комунікації; соціальні медіа; сучасні телекомунікації; оптичні медіа; медіа-арт. 5 березня 2013 р. у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна відбулася урочиста церемонія вручення дипломів першим в Україні випускникам спеціальності «Медіакомунікації». Дипломи вручали ректор університету, академік Віль Бакіров і керівництво соціологічного факультету.

Майбутніх аналітиків і дослідників медіа з 2013 року готує й Український католицький університет у Львові. Акредитаційна комісія Міністерства освіти, науки, молоді та спорту України видала університетові ліцензію на відкриття магістерської програми з медіакомунікацій. Цього ж року Школа журналістики УКУ, в якій вже навчаються майбутні маїстри журналістики, оголосила набір на тридцять ліцензійних місць нової магістерської програми [18].

Про те, що журналістка популярна в релігійному середовищі, а сучасна церква сьогодні відводить особливе місце діяльності медіа, свідчить такий приклад. У першій зустрічі з новообраним Папою Римським Франциском I, що відбулася на четвертий день після його обрання на Святий престол, взяли участь 5 тис. журналістів, повідомила італійська La Stampa. «Ваша робота, як і багато інших професій, вимагає ретельної підготовки, чутливості і досвіду, - сказав під час першої пресаудієнції новообраний Папа Римський. Він порівняв діяльність медіа і церкви, зазначивши що у журналістів і церковників багато спільного, оскільки Церква існує, щоб причащати саме до Правди, Добра і Краси. В останні роки роль мас-медіа значною мірою розширилася, бо вони є важливим засобом інформування світ про сучасну історію, зазначив Папа Римський. Він висловив особливу подяку журналістам «за професійну мужність». Франциск I звернувся з проханням до журналістів «спробувати повніше зрозуміти справжню природу Церкви, а також її мандрівний шлях у цьому світі, з її достоїнствами і гріхами, дізнатися духовні проблеми, які направляють її, і щиро зрозуміти її». Разом із тим він запевнив, що Церква, зі свого боку, високо цінує «важливу роботу» журналістів. Закінчуючи своє звернення до журналістів, Франциск I - понтифік, відомий раніше як аргентинський кардинал Хорхе Маріо

Бергольо, - сказав: « Оскільки багато з вас належать до католицької церкви, а інші є невіруючими, я щиро в мовчання благословляю кожного з вас, поважаючи совість кожного і знаючи, що кожен з вас - дитя Боже. Нехай Господь благословить вас» [10]. (Оригінал знаходиться за адресою: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/16395>)

Новостворену кафедру медіакомунікацій УКУ очолила кандидат наук із соціальних комунікацій Марія Титаренко. «Сподіваюся, що ми починаємо в Україні альтернативну школу медіакомунікацій, що базується на трьох китах – медіааналітиці, медіа дослідженнях і нових медіа, - коментувала Марія Титаренко. - У рамках школи студенти з різним освітнім бекграундом зможуть проводити професійні моніторинги медіа, розробляти власні аналітичні проекти під керівництвом відомих експертів і публікувати їх на українських і зарубіжних ресурсах. Попит на таких фахівців в Україні та світі зростає - їх вимагає не тільки медіаринок, але також наукова і дослідницька сфери. Спеціалізовану освіту, об'єднуючи українські та закордонні стандарти, забезпечить нашим випускникам конкурентоспроможність» [18].

Участь у програмі не вимагає наявності журналістської освіти: документи на вступ можуть подавати бакалаври, спеціалісти та магістри будь-якого напрямку. Нова програма орієнтована на підготовку медіааналітиків, медіакритиків, медіаекспертів, дослідників медіа, фахівців-практиків цифрових медіа- та інтернет-комунікацій.

Завдяки технічній базі та орієнтації на практичну спрямованість навчального процесу, в Школі журналістики УКУ майбутні магістри медіакомунікацій отримуватимуть як теоретичні, так і практичні знання про медіа. Учасників програми чекають майстер-класи, тренінги та семінари українських та зарубіжних медіаекспертів, оригінальні авторські курси українських дослідників і практиків традиційних і нових медіа. Студенти з високим рівнем успішності мають можливість пройти стажування в зарубіжних мас-медіа і наукових інститутах. Їм також запропонують участь у волонтерському проекті з розповсюдження медіаграмотності в українських вишах. За словами керівника Школи журналістики УКУ Ігоря Балінського, в перспективі на базі університету планують створити потужну наукову школу медійних досліджень. Серед головних напрямів наукової роботи: конвергентні медіа у формуванні нової ідентичності; сучасний медіа-простір і трансформація медіаринку, теорія, історія, філософія масових комунікацій; міжкультурна комунікація та комунікативістика; Церква в контексті глобальних інформаційно-комунікаційних процесів.

Українські дослідники, які сьогодні працюють в галузі «Соціальні комунікації», акцентують увагу на тому, що науки, котрі входять нині в цю сферу, раніше належали до різних наук. Журналістикознавство (теорія та історія журналістики) традиційно формувалося в лоні філологічної, почасти - історичної науки, бібліотекознавство - педагогічної, архівознавство - історичної. Сьогодні відбувається зміна наукових парадигм, що істотно впливає на вибір об'єктів досліджень, їх проведення, аналіз та інтерпретацію результатів. І не можна не погодитися з думкою директора Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка В.В.Різуна [12], що «зміна акцентів у журналістикознавчих дослідженнях обумовлена самим соціокомунікаційним підходом і точніше визначається уявленнями про кожен із видів соціальної комунікації як особливий вид соціальної інженерії». Процеси, що відбуваються сьогодні в українському медіаосвітньому полі, - свідчення тому [5; 6; 7; 8]. Зокрема, у монографії «Тенденції розвитку светского и теологического медиаобразования в России и за рубежом» О.В.Федорова, Г.В.Онкович та А.О.Лівіцької представлено аналіз процесів світської та релігійної медіаосвіти в Росії, Україні та деяких інших країнах, прослідковуються характерні тенденції, пов'язані з використанням педагогами теологічної орієнтації захисної (протекціоністської) теорії медіаосвіти, пропонуються розробки базових моделей. У додатках подано тексти медіаосвітніх програм, котрі можуть прислужитися викладачам, студентам, аспірантам, шкільним педагогам.

Література

1. Бакіров В.С. Креативна модель медіаосвіти: експеримент Каразінського університету / Бакіров В.С., Стародубцева Л. В. // Збірник статей методологічного семінару «Медіаосвіта в Україні: наукова рефлексія викликів, практик, перспектив». - К., 2013. - С.45 – 63.
2. Большая советская энциклопедия. - М.: Сов. энциклопедия. 1969—1978. - 456 с.
3. Гудзяк Б. Слово ректора. Школа журналістики УКУ // <http://journalism.ucu.edu.ua/informatsiya-pro-programu/slovo-rektora/>; http://uk.wikipedia.org/wiki/Гудзяк_Борис
4. Квіт С. Медіа можуть махнути рукою на університетську журналістську освіту. 2013. <http://osvita.mediasapiens.ua/material/15160> НаУКМА. Школа журналістики НаУКМА <http://www.i-school.kiev.ua/>; <http://i-school.kiev.ua/ma-program/>; <http://i-school.kiev.ua/about/>
5. Онкович А.В. Аналіз основних проблем и тенденций развития светского массового медиаобразования в сравнении с теологическим медиаобразованием / А.В.Федоров, А.В.Онкович // Медиаобразование - 2012. - № 5. - С.32 – 45.
6. Онкович А.В. Медиадидактика высшей школы: профессионально-ориентированное медиаобразование / Онкович А.В. // Вестник Челябинского государственного университета: научный журнал. - 2013. - № 22 (313). - С.22 с. - С.86 – 91.
7. Онкович А.В.. Медиадидактика вищої школи: український досвід / Онкович Г.В. // Вища освіта України. - 2013. - № 1. - С.23–29.
8. Онкович Г.В. Форми медіаосвітньої діяльності громадських організацій релігійного спрямування / Онкович А.Д., Онкович Г.В. // Комунікаційні технології: наук. журнал. / Гол. ред. О.М.Холод. - Т.1. - К.: КНУКІМ, 2013. - 343 с. - С. 238 – 245.
9. Пагіря О. Право на критику. Роль преси в суспільному та політичному житті / Пагіря Олександр // Український тиждень. - 2013. - № 7 (275) від 14 лютого. - С. 44 – 47. [Електронний ресурс] // <http://tyzhden.ua/History/72424>

10. Папа Римський бачить спільне у діяльності медіа та церкви. 2013. <http://osvita.mediasapiens.ua/material/16395>
11. Різун В. Журналістська освіта в Україні [Електронний ресурс] // Інститут журналістики : [сайт] — Електронні дані.— Режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/> (04.03.2011). То скільки ж в Україні факультетів журналістики? // <http://osvita.mediasapiens.ua/material/13485>
12. Різун В. Начерки до методології досліджень соціальних комунікацій [Електронний ресурс] // [Наукова сторінка професора Володимира Різун] / Інститут журналістики : [сайт] — Електронні дані. — Київ, 2011. — Режим доступу: http://journalib.univ.kiev.ua/Nacherky_do_metodologiyi.pdf (01.03.2011). — Названіе с екрана.
13. Федоров А.В. Медиаобразование в России и Украине: сравнительный анализ современного этапа развития (1992-2008) / Федоров А.В.// Вища освіта України. - 2009. - № 3. - С.164-182.
14. Федоров А.В. Медиаобразование на Украине [Електронний ресурс] // <http://www.eartist.narod.ru/mdo/mdi/012.htm>; Медиаобразование: история, теория и методика / А.В.Федоров. – Ростов: ЦВВР, 2001. – 708 с.
15. Федоров А.В. Медиаобразование: история, теория и методика. / Федоров А.В. - Ростов: ЦВВР, 2001. - 708 с.
16. Центр медіа-комунікацій і візуальних досліджень. <http://www.mediatopos.org>
17. [ХНУ] <http://www.univer.kharkov.ua/ua/departments/sociology/chair/media-comm>; [Стародубцева] <http://www.mediatopos.org>
18. [УКУ] Магістеріум з медіакомунікацій <http://journalism.ucu.edu.ua/vstupnykam/mahisterium-z-mediakomunikatsij/>
19. [НаУКМА] Школа журналістики НаУКМА <http://www.j-school.kiev.ua/>; <http://j-school.kiev.ua/ma-program/>; <http://j-school.kiev.ua/about/>

Онкович Г.В. Особливості професійно-орієнтованої підготовки магістрів медіасфери в Україні

Анотація. Сьогодні медіаосвіта майбутніх фахівців, котрі працюють у галузі медіа, передбачає найвищий рівень знань, що забезпечується професійною підготовкою. У доповіді йдеться про особливості магістерської підготовки фахівців у галузі журналістики і медіа комунікацій в Україні. **Ключові слова:** медіаосвіта професійно-орієнтована медіаосвіта, журналістська освіта, магістерські програми, кафедри медіакомунікацій.

Онкович А.В. Особенности профессионально-ориентированной подготовки магистров медиасферы в Украине

Аннотация. Сегодня медиаобразование будущих специалистов, работающих в сфере медиа, предполагает высший уровень знаний, обеспечивающийся профессиональной подготовкой. В докладе речь идет об особенностях магистерской подготовки специалистов в области журналистики и медиакоммуникаций в Украине. **Ключевые слова:** медиаобразование, профессионально-ориентированное медиаобразование, журналистское образование, магистерские программы, кафедры медиакоммуникаций.

Onkovich A.V. MAGISTRACY: PROFESSIONALLY ORIENTED MEDIA EDUCATION IN THE FIELD OF MEDIA (EXPERIENCE OF UKRAINE)

Annotation. Today media education of future specialists in the field of Media Communications, assumes the highest level of knowledge, which is provided by professional training. The article tells about the features of the master training in the field of Journalism and Media Communications in Ukraine. **Keywords:** media education, professionally oriented media education, journalism education, masters degree programmes, department of media communications.